

Podiumboks 4 juli 2017

Gekleurd Utrecht niet welkom

Waarom een Podiumboks?

StadspodiumUtrecht organiseert het Podiumgesprek over voor Utrechters belangrijke onderwerpen in de stad. Echter, het één of twee keer agenderen in een stadsbreed groter Podiumgesprek (met veelal 100 tot meer dan 200 deelnemers) alleen is niet altijd genoeg. Enkele aanvullende kleinere en daarmee ook verdiepende gesprekken kunnen nodig zijn, voor of na een Podiumgesprek. Dat kan alleen verdiepend en verbindend zijn als we het intiem en kleinschalig organiseren, dus in een kleinere ruimte en met ca. 20 tot maximaal 50 deelnemers. Dat doen we als StadspodiumUtrecht in twee vormen: samen met (maatschappelijke) burgerorganisaties bij hen 'thuis' (in de Podiumboks) en samen met de Bibliotheek Utrecht bij hen in de grotere vestigingen in de wijk (in zogeheten Pop-up gesprekken). Allebei in een zeer vergelijkbare opzet. Waar nodig confronterend, altijd respectvol en verbindend.

Overzicht Podiumprogramma 'Gekleurd Utrecht niet welkom'

Het programma is een cocreatie van Artikel 1 Midden Nederland, Bibliotheek Utrecht en enkele maatschappelijke burgerorganisaties, in het bijzonder Al Amal, Stichting Moslim Jongeren, ASHA en NISBO. Gezamenlijk vertrekpunt is het Podiumgesprek van 5 april jl. met als belangrijkste conclusie: om discriminatie op kleur in onze stad te stoppen is een extra inzet en/of ander inzicht nodig. Het discrimineren van gekleurde Utrechters neemt toe, wordt door velen onderschat en wat we nu in de stad er aan doen is niet genoeg. Met de vraag "wat is extra/anders nodig?" gaan we de stad in.

Eerste Podiumboks 'thuis' bij Al Amal

Over hoe gekleurde Utrechters zich buiten gesloten of gediscrimineerd voelen, wat we daar in de stad aan doen, meer of anders moeten doen zodat het zich thuis voelen niet af- maar toeneemt. Na een hapje, wat fris, koffie en thee beginnen we het gesprek met 25 deelnemers, grotendeels actief en/of betrokken bij Al Amal. Met elkaar bij Al Amal 'thuis' aan de Livingstonelaan 118 in Kanaleneiland. Georganiseerd door StadspodiumUtrecht in nauwe samenwerking met Al Amal en Artikel 1 Midden Nederland.

Welkom of thuis?

Na een woord van welkom van Fatouch Chanaat, Al Amal, introduceert Maame Hammond het onderwerp met een 'spoken word'. Ze begint met de woorden: 'Als u straks vertrekt naar huis, voelt u zich dan welkom of voelt u zich thuis? Dat die vraag gesteld werd, bevestigd: iets is echt niet pluis. Ook in Utrecht wordt gediscrimineerd, hier in deze mooie stad. Een van de problemen is dat de schaal waarop, helaas wordt onderschat. Steeds meer gekleurde Utrechters voelen zich minder welkom. De vraag is hoe dat kan, de vraag die rijst: waarom? Waarom voelen zij zich minder thuis in een stad die ook van hun is. Ervaren zij dit alleen zo? Of is er nog meer mis. Discriminatie op achtergrond, religie of huidskleuren lijken steeds vaker voor te komen en leiden helaas tot scheuren in ons stad en ook ons land, tussen groepen mensen onder elkaar. Het lijkt me tijd het tij te keren, maar hoe maken we dit waar?'

Gediscrimineerd worden of voelen dat je wordt buiten gesloten

De deelnemers verdelen zich daarna eerst in vier groepen en delen persoonlijke ervaringen op de vraag 'voelt u zich regelmatig buiten gesloten, vanwege kleur, herkomst, seksuele voorkeur, sekse of beperking?' De verhalen komen samen als op dezelfde vraag iedereen met 'de voeten gaat stemmen' door bij een ja op de vraag in het 'ja-vak' te gaan staan en bij een nee in het 'nee-vak'. Degenen die zowel ja of nee vinden staan ergens op de middellijn. De grotere helft zegt ja op deze vraag, velen staan in het midden en enkele ook in het 'nee-vak'. Het levert o.a. de volgende opbrengst op:

- ❖ Vele ervaren wel discriminatie, maar geven aan dat het zelden echt hard is te maken.
- ❖ Het gevoel van buiten gesloten worden is vaker en sterker aanwezig. Diverse voorbeelden komen langs, zoals bij de schoolkeuze als 'gekleurd' een advies krijgt op een lager niveau, bij onbegrip van de verpleegkundige als je als patiënt een injectie weigert, als mannen je anders aanspreken als vrouw, als je als verdachte wordt gezien door de politie - zonder duidelijke reden, bij het solliciteren, als gekleurde kinderen worden gevraagd naar hun mening over terroristische aanslagen, als een gekleurde leerling wordt afgeraden om een werkstuk te schrijven over Palestina, of dat je merkt als gekleurde Utrechter dat degene aan de balie je anders behandelt zodra een 'witte' collega van jou arriveert.
- ❖ Het is vooral de media die buiten sluit (en die ook zelf nog heel 'wit' is).
- ❖ Je sluit jezelf soms buiten omdat je je anders voelt.
- ❖ Soms voel je je minderwaardig, dat je harder moet werken dan anderen.
- ❖ Uit voorzorg of om jezelf te beschermen ga je jezelf uitsluiten om niet uitgesloten te worden. Dat gebeurt vaak automatisch, onbewust.

Vraag aan u en stelling 1

Voelt u zich regelmatig buiten gesloten, vanwege kleur, herkomst, sekse, seksuele voorkeur of beperking?

Te weinig gehoord worden of meer voor jezelf opkomen?

Van de voorbeelden gaat het naar de vraag of het buiten sluiten wordt gezien, of de mening van gekleurd Utrecht wel of niet wordt gehoord? Ook hier denken de deelnemers verschillend over. Een groot deel van de deelnemers vindt nadrukkelijk dat de 'mening van gekleurde Utrechters te weinig wordt gehoord'. Dat geldt ook voor veel 'lager opgeleiden in Utrecht' is de toevoeging. Tegelijkertijd is er een grote groep deelnemers die aangeeft dat de gekleurde Utrechter zelf iets te doen heeft, (veel) meer voor zichzelf moet en kan opkomen. Je eigen opstelling maakt veel uit.

Stelling 2

De meningen van gekleurde Utrechters worden te weinig gehoord

Doen we er genoeg aan of toch niet?

Opnieuw zijn de meningen verdeeld. De meesten vinden zeker dat er meer nodig is. Maar de vraag die dan wordt gesteld: 'wie heeft er meer en anders te doen?' Is dat wel de politiek, de media of toch ook degene die zich zelf buiten gesloten voelt? De meesten lijken het er over eens dat allebei belangrijk is. Dat gekleurd Utrecht meer voor zichzelf moet opkomen, voorvallen van discriminatie veel actiever moet melden en tegelijkertijd ligt er een extra taak voor o.a. bestuurders van scholen, raadsleden, korpschef en wethouder. Ook zij kunnen er meer aan doen.

Stelling 3

Als er wordt buiten gesloten op kleur of herkomst dan wordt er in Utrecht te weinig tegen gedaan

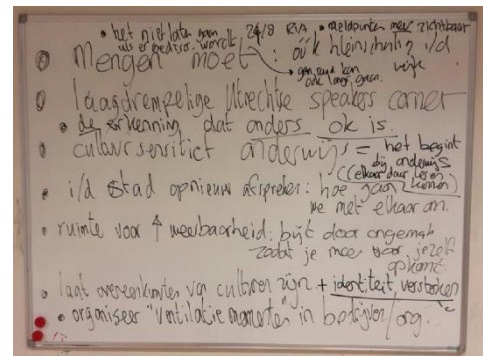
Als er meer nodig is, wat dan?

Na de voorbeelden en het gesprek over hoe het er nu voor staat in onze stad wil iedereen graag aan de slag met de vraag 'wat is er extra nodig?' Dat leidt tot vele suggesties, met soms ook een conclusie of een concrete actie. Enkele belangrijke die zijn genoemd:

- ❖ Mengen moet, ook kleinschalig in de wijk.
- ❖ Als er gediscrimineerd wordt, 'laat het dan niet gaan', meld het, kom voor jezelf op.
- ❖ Utrechters met gezag, bijv. bestuurders van organisaties, wethouder en raadsleden kunnen na een melding ook 'langs gaan' en degene aanspreken die onvoldoende doet om het buiten sluiten (en/of de discriminatie) op school, op het werk, bij de stage, op straat te stoppen.
- ❖ Cultuursensitief onderwijs, veel begint bij jongeren, in het onderwijs.
- ❖ Introduceer één of meerdere laagdrempelige 'Utrechtse speakers corners'.
- ❖ Meer laten weten en met elkaar delen en vooral ook erkennen dat als 'anders' helemaal okee is in Utrecht.
- ❖ In de stad (opnieuw) afspreken: 'hoe gaan we met elkaar om'.
- ❖ Ruimte voor meer weerbaarheid: bijt door het ongemak, zorg dat je meer voor jezelf opkomt.
- ❖ Laat overeenkomsten van culturen zien,
- ❖ Versterk de identiteit van culturen.
- ❖ Organiseer ventilatiemomenten in bedrijven en organisaties zodat medewerkers zich kunnen uiten.
- ❖ Maak de meldpunten voor het doorgeven van discriminatie veel beter zichtbaar. Heel veel mensen weten het niet.

Vraag

Wat is nu extra nodig om het buiten sluiten (en de discriminatie) in onze stad te stoppen?

Een advies van Al Amal

Ter afsluiting bedankt Fatouch Chanaat alle deelnemers voor het levendige en waardevolle gesprek. Het heeft een half uur langer geduurd dan gepland omdat in de energie velen vonden dat er nog iets niet gezegd was en toch te belangrijk was om het niet te delen. Fatouch benadrukt nog een keer het belang van gesprekken zoals deze: 'het zijn cruciale ventilatiemomenten en daar moeten er veel meer van zijn en komen'.

Conclusie: te veel emoties leiden tot onderhuidse emoties

Wat moet er gebeuren?

Ventilatiebeweging:

Er moet een ventilatiebeweging op gang komen die ervoor zorgt dat de niet gehoorde burgers(jongeren) hun emoties kunnen ventileren.

- Veilige omgevingen creëren waar men zichzelf kan zijn zonder een masker op te hoeven doen. Zich gehoord en gezien voelen, zonder bang te zijn in een hokje geduwd te worden.

